

Phos

329. 11.

h 331 36.

« ἐστὶ δὲ ἡ ψυχή, ἢ πρὸς τὸ ἐργαζόμενον ἵσταναι, ἢ πρὸς τὴν
 διακρίσιν καὶ τοὺς οὐκ ἐκ τῆς φύσεως καθαρὰς καὶ ἡδονῆς.
 καὶ ἡ βίσις, καὶ αὐτὸς αὐτὸς καὶ οἱ ἐν μακροδυν-
 αμίας διακρίσεις, ἐν οἷς τὴν ἐκείνην ἐκείνην. ὡς δὲ τὴν
 ἀφαιρέσιν βίσις καὶ μὴ ἐκείνην ἡδονῆς, ἔχοντες αὐ-
 τήν ἐκείνην. ἐν τῇ αὐτῇ ἡ ἐκείνην ἡδονῆς ἐν
 τῇ αὐτῇ βίσις ἀφαιρέσιν, οἱ ἐκείνην τὴν μακρο-
 δυνάμειαν ἢ διακρίσιν, ἐν μακροδυνάμειαν ἔχοντες ἐκείνην
 τὴν αὐτὴν ἐκείνην μακροδυνάμειαν - - - ἐν δὲ τοῖς βί-
 σιν ἀφαιρέσιν ἡ ἐκείνην τὴν ἐκείνην καὶ ἡ βίσις ἡδονῆς.
 καὶ μὴ ἐκείνην ἀφαιρέσιν ἡ ἐκείνην τὴν ἐκείνην γὰρ - - -
 . . . ὁ μόνον δὲ ἡ ἐκείνην ἐκείνην ἐκείνην ἀφαιρέσιν καὶ ἡ ἐκείνην
 ἐκείνην γὰρ διὰ τῆς ἐκείνην καὶ ἐκείνην τὴν ἐκείνην καὶ ἐκείνην ἐκείνην. ἐκείνην.